

“ՔՈԽՉԱԿԵԱՆ” ՏԱՂԵՐ

— ու —

Բ. ԽՈԽՄԲ

Տարառվ եմ ու տէրտ ունիմ, մարդ չկայ զիմ տէրտն
Ճանչնէ.

Կանշեմ հոս ի վեր իմ տէր, իմ տէրտին տէրման զու արէ:
Այս սէր չէր որ ինձ տուիր, այս կրակ որ զիս կու երէ.
Սէր կայ որ ի քուն կ'անէ, սէր կայ որ արթոն կու պահէ,
Սէր կայ որ ի ժամ տանի, անաղօթք ի յետ կու բերէ.
Սէր կայ որ չուկան տանի, յանվաճառ ի յետ կու բերէ:

* *

Դու պինս ու ամուր կեցիր, երբ սիրուն հիմն ձգեցիր.
Աչեր յէ՞ր հեղեր արիւն, սալ եղար ու քար կարեցիր.
Յերակ զու զանկի եղար, զիս ի քո փէրտէտ սաղեցիր.
Ամ զարկ ու զանուշն ասա1), երբ ի քո կրակն երեցիր:

* *

Աւներտ է ի թուխ ամպէն ւ երեսւխտ ի բարկ արեւէն.
Շրթներտ է ի լալ ակնէն, ի վարդին սուլթան տերեւէն.
Յոր տեղ որ կանգնա ծահսնեն, լուք պատեն, վասեն
մոմեղէն.

Զծոցիկդ այլ ի յետ բանաս, լուք հանես զմեռէլին ի հողէն:

* *

Ասես թէ կաթով շաղւած զայդ ճերմակ ծոցիկդ որ ունիս.
Ասես թ'արեգակն ես զու, լոյս կուտաս յամէն ալամիս.
Շէքրին քէնն զու ունիս, պուլպուլին ճայնով կու խոսիս.
Մուշկի փէրւարին կուտաս, քան զմուշկն անուշ հոս
անիս:

* *

ԱՇ իմ ճերմակ ծոց կոտաւ, ճերմակ ծոց ու ծինն ի վերտյ.
Քու բունդ յապառած վիմին ւ արծւուն ահիկն ի վերտյ.
Երթամ ու բազայ լինիմ, ու կովիմ հինչուկ լուսանայ.
Թ'ապրիմ, անուն մի հանեմ, թէ մեռնիմ՝ նու յանկից
անցայ:

* *

Զինչ վարդն ի թփին2) . . .

Տեսայ զիմ հողոյս հողին քրանած ու բաղնէվլայ.
(Նարունակելի)

Հրատարակեց Հ. Ներսէս Ակինսան

1) Ասայ:

2) Երկու բուդք ինկած է ճեռագրէն: